

Քաղաքը
խոսում է

Քաղաքը
տեսանելի է

Ես **Անի Պողոսյանն** եմ, 14 տարեկան:
Որոշեցի մասնակցել «Մաքուր Երևան» նախագծին,
քանի որ այս ծրագիրն ինձ միանգամից գրավեց իր
նպատակով:

Ես մասնակցում եմ այս մրցույթին, որպեսզի
իմ ներդրումն ունենամ այս գործում և ուժերիս
սահմաններում օգնեմ փոփոխությունների
հասնելուն: Հուսով եմ՝ այս նախագծի շնորհիվ
ոչ միայն կնպաստենք ընդհանուր մաքրությանը,
այլև լավ օրինակ կդառնանք մյուսների համար,
որպեսզի ամեն մարդ սկսի պատասխանատվություն
կրել և պահպանել իր շրջապատը:

ՆԿԱՐԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

«Երևանի Կենդանի Խճանկարը. Նոր Կյանք»

Խնդրի նկարագրություն.

Երևանի զբոսայգիներում և փողոցներում մաքրության ամենամեծ թշնամին «միկրոաղբն» է՝ ծխախոտի մնացորդներն ու արևածաղկի կեղևները: Դրանց փոքր չափի պատճառով քաղաքացիները հոգեբանորեն հեշտությամբ են դրանք նետում գետնին: Ստանդարտ աղբամաններն այս դեպքում անարդյունավետ են, քանի որ չեն ստեղծում վիզուալ հարաբերություն և պատասխանատվություն:

Առաջարկվող լուծում.

Քաղաքում տեղադրվում են ինտերակտիվ, երկշերտ թափանցիկ էկո-քանդակներ (օրինակ՝ Արարատի, Նոան կամ ազգային զարդանախշի ուրվագծով): Դրանք ծառայում են որպես կոլեկտիվ ստեղծագործության կտավ: Քաղաքացիները, քանդակի մեջ նետելով միկրոաղբը, աստիճանաբար լցնում են դրա դատարկ ծավալը՝ աղբի հյուսվածքով ընդգծելով արվեստի գործի վիզուալ խորությունը: Քանդակն ունի թվային կենդանի հաշվիչ՝ ցույց տալով հավաքված միավորների քանակը:

Ակնկալվող ազդեցություն.

Գետնին աղբ նետելու սովորույթը փոխարինվում է արվեստ ստեղծելու հանրային ակտով: Հաշվիչի մոտիվացիայով մարդիկ կսկսեն հավաքել անգամ ուրիշի նետած աղբը՝ ինստալյացիան ամբողջացնելու համար: Արդյունքում՝ կունենանք կտրուկ մաքրված այգիներ ու կանգառներ:

Նորարարական մոտեցում.

Նախագիծն առաջարկում է տեսանելի շրջանաձև տնտեսություն: Երբ քանդակը 100%-ով լցվում է, միկրոաղբը հեռացվում է և էկո-խեժի հետ պրեսավորվելով՝ վերածվում նստարանի: Նախկին քանդակի տեղում դրվում է պատրաստի նստարանը՝ հուշատախտակով. "Շնորհակալություն: Երևանցիների հավաքած 50,000 ծխախոտի մնացորդն այժմ դարձավ այս նստարանը":

Կապը քաղաքային մաքրության թեմայի հետ.

«Կենդանի խճանկարը» աղբը վերածում է տեսանելի ռեսուրսի: Այն գործնականում ապացուցում է քաղաքացուն, որ իր նետած մեկ հատիկ կեղևը կամ հավաքած ծխախոտը քաղաքային մեծ, գեղեցիկ և շոշափելի փոփոխության (նստարանի) անբաժանելի մասն է:

